

Първата българска типография въ Солунъ и нѣкои отъ напечатанитѣ въ нея книги.

Отъ М. Дриновъ.

Прѣди два-три мѣсеца въ Солунъ е почело да се издава нѣщо, като периодическо списание, подъ заглавие: „Книжици за прочитъ“. Първий брой отъ тия Книжици е вече и излѣзълъ на свѣтъ. Той е печатанъ въ бързопечатницата на г. Муратори, която се е сдобила, види се, съ доста добри и разнообразни български букви, не само граждански, но и църковни. Въ сжщата печатница, както слушаме, сега се печататъ и други български книги.

Тия нови български издания въ Солунъ ни подсѣщатъ да поговоримъ за нѣкои любопитни, но занемарени явления въ историята на българската книжнина.

Въ градъ Солунъ не първъ пжтъ сега се печататъ български книги. Тамо сж се печатили такъви книги и по-прѣди, па сж се печатили не въ чужда типография, като сега, а въ особна българска печатница, която е била отворена още прѣди петдесетъ години, тогава сирѣчь, когато още не е имало никждѣ български печатници. Прѣди нейното отваряне, български книги сж се печатили токо въ чужди типографии: по Влашко, Маджарско (Будинъ, Брашовъ) и въ Сърбия. Искаме да кажемъ, че въ Солунъ най-напрѣдъ се е явила българска печатница и она е дала потикъ за отваряне български печатници въ Цариградъ, сетнѣ и въ други градове. И така, на сжщия градъ, откъдѣ въ старо врѣме изникна словѣнското просвѣщение, е било речено да стаде въ нашия вѣкъ и люлката на българското книгопечатание. Толко по-вече е любопитна тая първа българска Солунска типография, за която сега по насъ твърдѣ рѣдко се споменува¹⁾. Ние ще се радваме, ако

¹⁾ До колкото ние знаемъ, за нея въ послѣдно врѣме сж споменували само г. Офейковъ въ La Masédoine, стр. 30, и г-нъ В. Стояновъ въ Период. Списание на Б. Кн. Дружество, кн. XXIII—IV, стр. 1024.